

Kovčeg.

(Šaljiva zgodbica.) Lojze Poljanec.

Brzovlak je drvel z veliko naglico, ko je našel sprevodnik v kupeju 2. razreda prehod v sosednji voz zaprt z velikim kovčegom, ki je stal na poti sredi hodnika. Ob oknu zraven je pa slonel ravnodušno neki gospod in zrl v mimodrivečo pokrajino. Sprevodnik je bil malo nejevoljen, ker ni mogel takoj odpreti vrat, zato je ne ravno posebno vljudno rekel poleg stoječemu tujcu:

»Postavite, prosim, ta kovčeg drugam!«

Gospod je pa od strani pogledal sprevodnika in malomarno odgovoril:

»Še v glavo mi ne pade!«

Sprevodnik je znova povzdignil glas in z ogorčenjem zahteval:

»Takoj mi odstranite kovčeg!«

Toda neznani gospod je z isto ravnodušnostjo kakor prej odvrnil:

»Še v glavo mi ne pade!«

Ves zelen od jeze je tekel sprevodnik iz voza in se vrnil z uradnikom, ki je spremljal vlak. Ta je že v precej ostrem tonu zapovedal tujcu:

»Gospod, takoj vzemite ta kovčeg proč!«

»Še v glavo mi ne pade!« je zopet odvrnil gospod in se ni dal spraviti iz svoje mirnosti,

čeprav sta ga oba uradnika obdelovala na vse mogoče načine in znova in znova zahtevala, naj odstrani oviro.

Na prihodnji postaji sta poklicala postajenačelnika — nastalo je prerekanje in pred vozom se je nabralo precej ljudi, ki so opazovali zanimivi prizor.

»Vzemite takoj kovčeg s hodnika!« je zavpil postajenačelnik nad potnika.

»Še v glavo mi ne pade!« je rekel gospod prav tako mirno kakor prej.

Šli so po postajnega stražnika. Prišel je s sabljo, revolverjem in gumijevko. S pogledom je ošvrknil neznanega gospoda in z gromkim glasom zavpil:

»V imenu zakona — vzemite kovčeg s hodnika!«

»Še v glavo mi ne pade!« je bil tujčev trmoglavni odgovor.

Tedaj je pa stopil prijazen, star mož iz množice in je vljudno vprašal neubogljivca:

»Povejte mi, gospod, zakaj pa nočete spraviti kovčega s hodnika?«

»Ker sploh ni moj!« se je krepko zasmel tujec in odšel na svoj sedež.

Kaj vse ljudje jedo.

S. K.

Ze v lanskem letniku Zvončka (števil. 4) smo priobčili kratek sestavek o najrazličnejših čudnih jedilih, ki jih uživajo ljudje. V naslednjem pa hočemo naštetih našim čitateljem še marsikatero druge stvari, s katerimi so si ljudje polnili svoje želodce, in pogledati malo, kaj vse tudi še dandanes jedo.

Človek si za hrano poišče na zemlji to, kar mu zemlja nudi na polju, na travniku ali v gozdu, pa najsibodo to rastline ali pa živali. Razne dežele pa imajo različno rodovitnost in različno podnebje in zato rodi zemlja teh krajev čisto drugačne poljske rastline in živali. Znano pa je, da uživa človek najrajši to, na kar se je bil navadil, dočim se mu jedila, ki jih ni vajen, kaj rada zagnusijo.

Spomnimo se na ogromne množine ptičev, posebno kosov, slavčkov in vrabcev, ki so jih stari Rimljani tako visoko čislali pri svojih poedinah. In zakaj tudi njihovo meso ne bi bilo užitno? Saj imajo ptice, ki se hranijo od poljskih in vrtnih pridelkov, vse lepo belo in mehko meso. Seveda, če bi jih uživali ljudje po vsej naši zemlji, potem bi danes ne pel noben slavček več v naših grmovjih. Rimljani so pa tudi zelo visoko cenili jezike papig, ki so jih silno drago plačevali. Papigja juha pa slovi še dandanes kot prvovrstna predjed.

Domačini v vročih krajih jedo meso slonov, levov, tigrov in drugih živali z isto slastjo kakor jemo mi govedino, teletino ali svinjino. Ponekod na Kitajskem uživajo celo podgane in miši.

Omenili smo pravkar, da so Rimljani silno drago plačevali jezike papig. Neki zapravljeni rimski meščan z imenom Apicij je napisal prvo kuharsko knjigo in v njej najdemo kot najslastnejšo posebnost omenjene jezike ptice »flamingo«. Jezike teh rožnatih ptič z dolgimi nogami so čislali imenitniki še do 18. stoletja, to pa zaradi nekega mastnega dela jezika ob jezičjem korenu. Starorimski cesar Heliogabal je posebno rad jedel možgane ptiča noja. Znano je iz zgodovine, da so za neko tako pojedino zaradi možgan pobili nad 600 nojev! Nojevega mesa stari Rimljani niso marali, jedo ga pa zelo veliko dandanes v Perziji. Jako dobro pa so plačevali Rimljani nojeva in pavova jajca; saj tudi zaleže eno nojevo za deset do petnajst kokoških jajc.